

ogfaa det ærede Medlem tilfrækkelig til at vide, at, naar han faaledes i Virkeligheden har bekræftet, hvad jeg har sagt, faa gjør han det dog ikke uden at dække fig ved visse taktiske Bevægelser, der faa i Reglen gaa ud paa at føre helt nye Momenter, der ikke vedkomme Sagen, ind. Jeg har for mit Vedkommende kun udhøvet det som et Faktum, at Lønningsrevisionen ikke var tilendebragt, men det ærede Medlem benyttede dette til at fremsætte, at jeg dermed havde villet udtale en Vedreidelse til den ene eller anden Side. Jeg for min Verson har ikke rettet nogen faadan, og jeg tilftaar, at jeg vilde ønske, at jeg maatte have misforftaaet det ærede Medlems Udtalelse angaaende dette Punkt; thi jeg tilftaar, at dersom det virkelig ftulde forholde fig, faaledes som jeg hørte det, vilde det for mig være noget overordentlig Uhyggeligt, om det ærede Medlem ftulde have en Opfattelse, der syntes at gaa ud paa, at hans Misforftaaelse med Regjeringen ftulde være Noget, der kunde komme i Betragtning ved en Sag som den nærværende, hvor der er Spørgsmaal om, hvorledes man ftal behandle Stats-tjenere. Jeg antager, at jeg fuldstændig maa have misforftaaet det ærede Medlem; thi det ftulde virkelig gjøre mig overordenlig ondt, hvis en faadan Udtalelse er kommen frem. Det ærede Medlem dækkede fig dernæft ved overhovedet at tale paa en faadan Maade, som — ja, han karakteriferede den selv ved at kalde den en Maade, der viftnot maatte falde Mange for Brystet, der dog ere vante til at høre endel. Saadanne Udtalelser vare de, der kom frem, naar han talte om, hvorledes „vi“ — dermed mente det ærede Medlem fig selv og sine Meningsfæller i Folkethinget — tilhøve Embedsmændene det og det; at det Hele kun var en Naades- og Velvilliesakt, og han vendte Sagen fuldstændig paa Hovedet, naar han paafstod, at faaledes som Sagen forelaa, var det os, Landstinget og Regjeringen, der ikke vilde give Embedsmændene Noget. Jeg tillader mig bestemt at nedlægge Protest imod Udtalelser, som gaa i en faadan Retning, at Folkethinget eller endel af Folkethinget ftal betragtes som et Naadessekretariat ligeoverfor Embedsmændene, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds opfattes som værende dette Naadessekretariats Chef. Vi have aldrig udtalt, at et Dyrtdstillæg, et Lønningsstillæg, var Noget, Embedsmændene havde nogen juridift Ret til; men hvad vi have forlangt og hævdet, er, at Billighedskravet ftal vifes paa reiferdig Maade faaledes, at ikke Enkelte begunftiges og Andre skydes til Side. Det er det, som Embedsftanden har en Ret til at fordre og vente, at Rigsdagen og Folkethinget paa en reiferdig Maade vil gjøre Billighedskravet Fyldest. Alt dette, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds faaledes bragte ind i Debatten, var imidlertid kun taktiske Bevægelser for at tale

om noget Andet, og for at Opmærksomheden ikke fuldt ud ftulde henledes paa det, som er selve Sagens Kjerne. Sagens Kjerne ved den Afstemning, som forestaar, er den: Vil Folkethinget vælge den ænfte Bei, det i Diebliffet er muligt at flaa ind paa for at give Embedsmændene Noget? Det er Spørgsmaalet. Det kan man ikke dække ved at bringe nok faamange andre Spørgsmaal ind. Sagen, som ligger for, er, at den Kjarlighed til de smaa Embedsmænd, som man faa ofte har talt om, idag ftal flaa fin Prøve, ftaa fin Prøve derved, om man giver dem Tillæg eller negter dem Tillæg, blot fordi nogle Andre ogfaa ftulle have Tillæg. — Det ærede Medlem mente, at mine Udtalelser bare Bidnesbyrd om, at jeg havde Noget i Baghaanden, nogle Forventninger, som vilde komme i Fremtiden. Jeg har virkelig Noget i Baghaanden, og det, jeg har i Baghaanden, er, at dersom de Herrer negte Tillægget idag, bringe de fig selv i en ftøv Stilling, som de fort efter vilde komme til at fortryde. (Modfigelse). De vilde det! Thi de bringe fuldstændig Uoverensftemmelse mellem deres Ord og Gjeringer. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds kan nemlig ikke fige noget Saadant — som ovenftjebot ma være færlig vigtigt; thi det ftaar med spærrede Typer i Tidenden — som, at det, der har fin Betydning, er, at de, som ere i Nød, ikke komme til at lide under vore Principftridigheder, og faa, naar der kun gives dette ænfte Middel til at flaffe Embedsmændene Tillæg — ftemme imod det uden at komme i Modftrid med fig selv. Det vilde de Herrer nok vide at gjøre om en anden Gang!

Bale: Den fidfte ærede Lalers høttalende Ytringer overfor os forekomme mig at flaa i den ftørste Modftrid med, hvad vi have hørt fra Regjeringens Side idag. Der er tvertimod det ftikreste Haab om, at der virkelig kan blive givet Dyrtdstillæg, selv om denne Lønningsforbedring, som ftaar paa et vilkaarligt Tal, forkafes idag. Men jeg finder dog Anledning til overfor det ærede Medlem, inden vi slutte, at fige, at der er den ftore Forftjel paa Tallet 4,400 og Tallet 2,500, at, naar Landstinget og dette Thing's Mindretal ftemme for Tallet 4,400, faa vide baade det andet Thing og disse ærede Medlemmer af Mindretallet, at ftet ingen Embedsmænd faae Noget, hvorimod baade det andet Thing og dette Thing's Mindretal vel vidfte, at Tallet 2,500 har den Betydning, at, naar de ftemme for det, faa er der dog nogle Embedsmænd, der faae Noget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingens fluttet.

Wendingsforftlag af Fællesudvalgets Flertal (Bonne, Brafeh, Carlfen, Carstensen, Dinesen, Drefing, Holstein-Holsteinborg,